

Javaslatok a Kárpát-medencei hajtásos növények magyar nevezéktanához

CSATHÓ ANDRÁS ISTVÁN¹ – BALOGH LAJOS² – BAGI ISTVÁN³

¹SZIE Növénytani és Ökofiziológiai Intézet, 2103 Gödöllő, Páter Károly u. 1.

²Savarria Múzeum, Természettudományi Osztály, 9701 Szombathely, Kisfaludy Sándor u. 9.

³SZTE Növénybiológiai Tanszék, 6726 Szeged, Közép fasor 52.

E-mail: csatho@novenynev.hu

Bevezetés

Növényneveink anyanyelvünk kiemelkedő értékei közé tartoznak. Egy jó növénynév sokat segíthet a faj azonosításában, találóan utalhat a növény bármilyen jellegzetességére, megjelenésére, élőhelyére, származási helyére, felhasználhatóságára, gyógyhatására, a hozzá fűződő hagyományokra stb. Az ember számára a tudományos neveknél általában sokkal hamarabb megjegyezhető egy a saját nyelvén is jelentéssel bíró név. Növényneveink a magyarországi flórára vonatkozóan többé-kevésbé kiforrottak, néhány esetben azonban talán indokolt a nevek további csiszolása. A Kárpát-medencének csak a határon túli területein előforduló számos faj magyar szaknyelvi megnevezése esetében valamivel gyakrabban fordul elő kisebb-nagyobb bizonytalanság, nem ritka az sem, hogy nem találunk rájuk vonatkozó magyar nevet a forrásokban (pl. Jávorka – Jávorka 1929–1934, 1975). Az utóbbi években összegyűjtött néjavaslatokból kíván ízelítőt adni az itt bemutatott jegyzék. A válogatás és a javaslatok többsége természetesen – és vállaltan – szubjektív.

Nevezéktani javaslatok

A nevezéktani javaslataink többsége az adott faj szakirodalomban szerepelő társnevei közül kívánja a növény tulajdonságaira nézve találóbb, hangtanilag, esztétikailag megfelelőbb, rövidebb vagy más szerkezeti, helyesírási stb. okok miatt inkább használható névváltozatokat előtérbé helyezni. Bizonyos kérdésekben azonban új növénynév megalkotásában látuk a megoldási lehetőséget. minden esetben igyekeztünk fokozott figyelemmel lenni a szaknyelvi hagyományokra is. Nem ritkán az adott faj időközben megváltozott rendszertani besorolása (pl. nemzetiségek felbontása) igényelhet nevezéktani változásokat.

A 2006-2008-ban a szakma kérdés iránt érdeklődő tagjai körében több növénynév-javaslatot véleményeztünk. A visszajelzések gyakran meglepően egybevágók voltak. A beérkezett vélemények számos javaslatot megerősítettek, több névalaktól azonban a későbbiekben el kellett tekintenünk.

2008-ban elindítottuk a www.novenynev.hu honlapot, ahol a néjavaslatok mindenki számára hozzáférhetőkké váltak. A honlapon terveink szerint a közeljövőben a Magyarországon előforduló hajtásos növények teljességre törekvő magyar névjegyzéke szerepel majd, valamint a kérdéskörrel kapcsolatos további részletek is megtalálhatók lesznek.

Néhány fontosabbnak tartott néjavaslatot foglal össze az *I. táblázat*. A rendszertan Simon (2002) szerint következő növényeknél először a fajok tudományos neve, majd az általunk javasolt magyar név szerepel. Ezt követően az egyéb, a mai szakirodalomban többé-kevésbé rendszeresen előforduló névváltozatok kerületek feltüntetésre. A táblázat következő oszlopában a javasolt magyar név forrása szerepel. A hivatkozások – természetesen – nem törekedhetnek teljességre. Az itt szereplő források az adott névváltozatot nemcsak hogy

társnévként meglemlítik, hanem első helyen hozzák (a kevés kivételnél ezt jelezük). Végül minden javaslatnál egy rövid indoklás is olvasható.

A témaival kapcsolatos minden véleményt, javaslatot szívesen fogadunk!

Köszönetnyilvánítás

Ezúton is szeretnénk köszönetet mondani a következő személyeknek, akik javaslatokkal, véleményekkel, ötletekkel vagy biztatással sokat segítették munkánkat: Csathó András János, Hegedűs Zoltán, Molnár Csaba, Molnár V. Attila, Molnár Zsolt, Riezing Norbert, Schmidt Dávid, Szalma László, Tóth István Zsolt, Varga Anna, Vidéki Róbert, Virók Viktor.

Irodalom

- Bagi, I. 1998. A zárvatermő növények rendszerének kompendiuma. JATEPress, Szeged..
- Bagi, I. 2008. Zárvatermő növények adattára. Juhász Nyomda Kft., Szeged.
- Balogh, L., Dancza, I., Király, G. 2004. A magyarországi neofitonok időszerű jegyzéke és besorolásuk inváziós szempontból. In: Mihály, B., Botta-Dukát, Z. (szerk.): Biológiai inváziók Magyarországon. Özönnövények. A KvVM Természetvédelmi Hivatalának tanulmányköötetei 9. TermészetBÚVÁR Alapítvány Kiadó, Budapest. pp. 61–92.
- Bartha, D. 1999. Magyarország fa- és cserjefajai. Mezőgazda Kiadó, Budapest.
- Borhidi, A., Sánta, A. (szerk.) 1999. Vörös könyv Magyarország növénytársulásairól 1–2. – A KöM Természetvédelmi Hivatalának Tanulmányköötetei 6. TermészetBÚVÁR Alapítvány Kiadó, Budapest..
- Csapody, V., Priszter, SZ. 1966. Magyar növénynevek szótára. Mezőgazdasági Kiadó, Budapest.
- Csathó, A. I., Balogh, L. 2008. Néhány magyar növénynév-javaslat (A 200 éves Magyar Füvész Könyv emlékére). – Kitaibelia 13(1): 154.
- Farkas, S. (szerk.) 1999. Magyarország védett növényei. Mezőgazda Kiadó, Budapest.
- Jávorka, S. 1926. A magyar flóra kis határozója. Studium, Budapest.
- Jávorka, S. 1962. Növényhatározó. II. kötet. 3. kiadás. Tankönyvkiadó, Budapest.
- Jávorka, S., Csapody, V. 1929–1934. A Magyar Flóra képekbén. Iconographia Florae Hungariae. K. M. Természettudományi Társulat és Studium Könyvkiadó Rt., Budapest.
- Jávorka, S., Csapody, V. 1965. Erdő-mező virágai. – A magyar flóra színes kis atlasza. – Negyedik, javított kiadás. Mezőgazdasági Kiadó, Budapest.
- Jávorka, S., Csapody, V. 1975. Iconographia florae partis austro-orientalis Europae Centralis. – Közép-Európa délkeleti részének flórája képekbén. Akadémiai Kiadó, Budapest.
- Király, G. (szerk.) 2009. Új magyar füvészkönyv. – Magyarország hajtásos növényei. Határozókulcsok. Aggteleki Nemzeti Park Igazgatóság, Jósvafő.
- Mihály, B., Botta-Dukát, Z. (szerk.) 2004. Özönnövények. Biológiai inváziók Magyarországon. A KvVM Természetvédelmi Hivatalának Tanulmányköötetei 9. TermészetBÚVÁR Alapítvány Kiadó.
- Molnár, V. A. 2003. Növényritkaságok a Kárpát-medencében. Rejtőzködő Kincseink. Debreceni Egyetem TTK Növénytani Tanszék, Debrecen.
- Molnár, V. A. 2007. Kitaibel Pál élete és öröksége. Kitaibel Kiadó, Biatorbágy.
- Opris, T. 1976. Csodálatos növényritkaságaink. – Albatrosz Könyvkiadó, Bukarest.
- Priszter, SZ. 1998. Növényneveink. A magyar és a tudományos növénynevek szótára. Mezőgazda Kiadó, Budapest.

- Rab, J. 1995. Növényneveink története. In: Járainé Komlódi M. (szerk.): Pannon Enciklopédia. Magyarország növényvilága. Dunakanyar 2000, Budapest. pp.: 233–247.
- Simon, T. 2002. A magyarországi edényes flóra határozója. – Harasztok – virágos növények. 5. kiadás. Nemzeti Tankönyvkiadó, Budapest.
- Soó, R., Kárpáti, Z. 1968. Növényhatározó II. Tankönyvkiadó, Budapest. 846 pp.
- Soó, R., Máthé, I. 1938. A Tiszántúl flórája. Magyar Flóraművek 2. Debrecen.
- Ujvárosi, M. 1957. Gyomnövények, gyomirtás. Mezőgazdasági Kiadó, Budapest.

I. táblázat. A névjavaslatok összefoglaló táblázata.

Tudományos név	Javasolt magyar név	Egyéb magyar név	A javasolt magyar név forrása	Indoklás
<i>Agrimonia eupatoria</i>	patikapárlófű	„közönséges párlófű” melllett/helyett	Priszter 1998, Simon 2002	Rövidebb és sokkal egyedibb, a növény gyógyhatására is utaló faji jelző.
<i>Sanguisorba minor</i>	csabáire	„csabáitre-vérű” helyett	Priszter 1998, Simon 2002	A kettős nevezéktan alkalmazása ez esetben kissé erőltetetten tünik.
<i>Chamaecytisus</i>	zanót	„törpezanót” helyett	Priszter 1998, Simon 2002	A korábbi <i>Cytisus</i> nemzetisége felbontása után a „zanót” nevet legcéliserűbb a <i>Chamaecytisus</i> nemzetiségre használni.
<i>Chamaecytisus rochelli</i>	szörényi zanót	„Rochel-zanót” helyett/mellelt, „Rochel-törpezanót” helyett	Priszter 1998, Simon 2002	Magyarosabb hangzású és szerkezetű név.
<i>Chamaecytisus virescens</i>	halvány zanót	„zöldelliő törpezanót” helyett	Priszter 1998, Simon 2002	Egyesrőlőbb, találóból név. A taxont SIMONKAI (1893) „Halovány Zanót” magyar névvel szerepelteti.
<i>Medicago monspeliaca</i>	francia lucerna	„francia lepkeszeg” helyett	Király 2009	A növény mai rendszertani besorolásának megfelelő név.
<i>Trifolium pratense</i>	vörös here, lohere	„réti here” helyett	„vörös here” – Bagi 1998, társnévként: Soo–Kárpáti 1968, Priszter 1998	A „réti here” a tudományos név tükröfordítása, a faj a gyakori, közismert rokonaitól termőhelyével, inkább a vörös virágzásnál ér vért el.
<i>Amorpha fruticosa</i>	gyalogákács	„csíjús gyalogakács” helyett	PRUSZTIR 1998, SIMON 2002	A faji jelző használata itt előtetett, továbbá az <i>Amorpha</i> -fajoknak egyébként is szinte mindenkoruk cseje vagy félcsereje.
<i>Lathyrus tuberosus</i>	mogyorós lednek	„gumós lednek” helyett	Jávorka–Csapody 1975, Soó–Kárpáti 1968, Priszter 1998	A „mogyorós lednek” név a faj népi nevére („mogyoróvirág”, „mogyorófű”, „földimogyoró”) is utal, míg a „gumós lednek” a tudományos név egyszerű tükröfordítása.
<i>Lythrum tribracteatum</i>	henye füzény	„apró füzény” helyett	Pruszter 1998	Találóból név. Továbbá kevésbé téveszthető a hasonló és gyakran együtt előforduló alacsony füzény (<i>Lythrum</i>

<i>Hippuris vulgaris</i>	vízi lőfark	„vízilőfark”, „vizi-lőfark” helyett	Soó–Máthé 1938	<i>hyssopifolium</i>) magyar névvel.
<i>Orlaya grandiflora</i>	Orlay-murok	„Orlay-turbolya” helyett „celler” helyett	Bagi 1998, 2008, Priszter 1998	Legyetszerűbben ezzel az írásmódval érhető el, hogy a név ne legyen félrevezető.
<i>Apium</i> zeller	bördös borgyökér	„bördös borgyökér” helyett	Jávorka–Csapody 1975, Priszter 1998, BAGI 2008	Egyzetűbb név.
<i>Oenanthe fistulosa</i>	bördös zöldes gurgolya	„bördös borgyökér” helyett „zöldes kígyókapor” helyett	Jávorka–Csapody 1975, bördös métyükör” – Jávorka 1962 Bagi 2008, Király 2009	Jobb hangzású, talán elterjedtebb név. Így: <i>Apium repens küsszó zeller</i> („küsző cellar” helyett).
<i>Paeonia lactiflora</i>	szarvaskocsord	„szarvas kocsord” helyett	Jávorka–Csapody 1975, Priszter 1998, Simon 2002	A „bördös” írásmód elírás, a név a népi „bördő” (pl. a vöröshagyma szára) kifejezésből származik, a növény csöves levélynélküle és levélgerincére utal.
<i>Paeonia lactiflora</i> subsp. <i>pratensis</i>	vadpaszternák	„vadpaszternák” mellett/helyett, „paszternák”, „pasztnák” helyett	Jávorka–Csapody 1975, Priszter 1998, Simon 2002	A mai rendszertani besorolásának jobban megfelelő név. (A műge és a galaj egyaránt nyelvújtáskori kifejezés.)
<i>Daucus carota</i> subsp. <i>carota</i>	vadmurok	„murok” helyett	Bagi 1998, 2008, Priszter 1998	A „murok” a ságarépa elterjedt népi neve, a vad alak ettől megtükrözőzöttendő.
<i>Galium odoratum</i>	szagos galaj	„szagos müge” mellett, „illatos galaj” helyett	Bagi 1998, 2008, Priszter 1998	A növény mai rendszertani besorolásának jobban megfelelő név. (A műge és a galaj egyaránt nyelvújtáskori kifejezés.)
<i>Galium (album)</i> subsp. <i>pycnorrhachium</i>	horzas galaj			A taxon korábban magyar név nélkül szerepel.
<i>Oxalis dillenii</i>	parlagi madársóka	„Dilleniussmadársóka”	Priszter 1998, Simon 2002	A „Dillenius-madársóka” név mindenhangzásában, minden szervezetben megfelelően magyarázlan.
<i>Euphorbia helioscopia</i>	<i>naphaforgó</i> kutyatej	„naphaforgó-kutyatej” helyett	Soó–Kárpáti 1968, Priszter 1998, Bagi 2008	A faji jelző itt melléknevvé – nem a napraforgóra (<i>Helianthus</i>) utal – így különírandó.
<i>Fraxinus pennsylvanica</i>	amerikai kőris	„vörös kőris” helyett	Bartha 1999, Mihály – Botta-Dukát 2004, Király 2009	Érdekes jelenség, hogy a határozókban, kézikönyvekben szinte kizárolagosan a „vörös kőris” név szerepelt, a botanikusok ennek ellenére az elő növélben sokkal inkább a faj tajidegen voltát, özönövénnyelneveget jól kifejező „amerikai kőris” nevet használják. (Megj.: a <i>Fraxinus americana</i> magyar neve „fehér kőris”.)
<i>Gentianopsis ciliata</i>	rojtostárnics	„prémes tárnics”, „prémestárnicska” helyett		A „prémes” jelző a növény esetében nem találó, félrevezető.
<i>Cuscuta campestris</i>	úszéli aranka	„nagy aranka” helyett	Csathó–Balogh 2008, Bagi 2008	A „nagy” faji jelző a növény esetében nem találó.
<i>Heliotropium europaeum</i>	parlagi kunkor	„európai kunkor” helyett	Ujvárosi 1957, Csathó–Balogh 2008, Bagi 2008	A tudományos névből származó faji jelző kevésbé találó – különösen Európa közepén.
<i>Anchusa arvensis</i>	parlagi atracél	„(vetési/mezei) farkasszem”, „mezei atracél” helyett		A fajnak az <i>Anchusa</i> nemzetisége sorolása esetén ez a névváltozat tűnik a leginkább előnyösnek.
<i>Glechoma × pannonica</i>	kötött repkény			A taxon leginkábban magyar név nélkül szerepel.
<i>Salvia nutans</i>	kónya zsálya	„bőkölő zsálya” mellett/helyett	Jávorka–Csapody 1975, Soó–Kárpáti 1968, Farkas 1999, Simon 2002	Valamivel elterjedtebb, régebbi név.
<i>Acinos arvensis</i>	esomborpereszény	„parlagi pereszény” helyett	Jávorka–CSAPODY 1975	Rendszertani helyére (külnön nemzetiséges) jobban utaló név.
<i>Solanum dulcamara</i>	ebszölőcsucsor	„keserű csucsor”, ill. „kesernyés	Csathó–Balogh 2008, Soó–Kárpáti 1968 – más helyestrással	Az „ebszölő” ősi, elterjedt népi név.

	csucor” helyett		
<i>Linaria biebersteinii</i> subsp. <i>strictissima</i>	pusztai gyűjtoványfű „olasz gyűjtoványfű”, „Bieberstein-gyűjtoványfű”, és „hibrid gyűjtoványfű” helyett	Csathó–Balogh 2008, Bagi 2008	A rendszertani helyzete igen bizonytalan, változó megítélezés; ezért szerencsésbőnek tűnik, ha a magyar neve az éppen aktuális tudományos név helyett a növény előhelyére utal.
<i>Orobanche</i>	<i>szádor</i>	„vajvirág” helyett/mellett, „szádorgó” helyett/mellett, „vajfű” helyett	Csathó–Balogh 2008, társnévként: Csapody–Priszter 1966, Priszter 1968
<i>Orobanche alsatica</i>	<i>kocsordfoltjószádor</i>	„elzászi szádor/vajvirág”, „ernyősfoltószádorgó” helyett	A tükröfordított változatnál a növény felismérhetőségét inkább segítő, jobb hangzású név.
<i>Cardaria draba</i>	<i>koshomlok</i>	„üszelő zsáza” helyett/mellett	Priszter 1998, Bagi 2008
<i>Thlaspi kovatsii</i> subsp. <i>schudichii</i>	<i>sátorhegyi tarsóka</i>	„Schudich-tarsóka” helyett	Népi név, amely a taxon külön nemzetisége sorolására is utal.
<i>Arabis auriculata</i>	<i>fűles ikravirág</i>	„egyenes ikravirág” helyett	Jávorka 1962, Jávorka–Csapody 1975
<i>Rorippa kermeri</i>	<i>sziki kányafű</i>	„Kerner-kányafű” helyett	Jávorka–Csapody 1965, Borhidi–Sánta 1999, Csathó–Balogh 2008, Bagi 2008
<i>Malcolmia africana</i>	<i>afrikai szegecfű</i>	„afrikaiareposén” helyett	Priszter 1998, Balogh és mtsai. 2004
<i>Erysimum wittmannii</i>	<i>halvány repesény</i>	„halványásgára repesény”,	Priszter 1998, Bagi 2008
<i>„Wittmann-repesény” helyett</i>			
<i>Aldrovanda vesiculosa</i>	<i>kandicsbínár</i>	„aldrovanda”, „vizikerék” helyett	Csathó–Balogh 2008, társnévként: Király 2009
<i>Hypericum perforatum</i>	<i>Iyukaslevelű orbáncfű</i>	„iyuggatottlevélű orbáncfű”, „közönséges orbáncfű” helyett	Jávorka 1962, társnévként: Priszter 1998, Bagi 2008
<i>Aster sedifolius</i> subsp. <i>sedifolius</i>	<i>réti őszirózsa</i>	„pettyegetett őszirózsa” helyett	Jávorka–Csapody 1965, Soó–Kárpáti 1968, Borhidi–Sánta 1999
<i>Inula germanica</i>	<i>hengeres peremíz</i>	„hengeresfészکű peremíz” helyett	Jávorka–Csapody 1975, Soó–Kárpáti 1968, Priszter 1998, Bagi 2008
<i>Bidens frondosus</i>	<i>fekete farkasfog</i>	„feketetermésű farkasfog”, „feketés farkasfog”, „feketelő farkasfog” helyett	Csathó–Balogh 2008
<i>Tanacetum corymbosum</i>	<i>sátoros varádics</i>	„sátoros margitvirág” helyett/mellett	Király 2009
<i>Tanacetum parthenium</i>	<i>őszi varádics</i>	„őszi margitvirág” helyett/mellett	Király 2009
<i>Leucanthemella serotina</i>	<i>tiszaparti margitvirág</i>	„tiszaparti késimargitvirág” helyett	Soó–Kárpáti 1968, BAGI 2008
<i>Leucanthemum erdei</i>	<i>margaréta</i>	„erdei margaréta”	társnévként: Király Lásd elöbb.

<i>margaritae</i>		margitvirág” helyett	2009	
<i>Leucanthemum vulgare</i>	réti margaréta	„réti margitvirág” helyett	társnevénként: Priszter 1998, Király 2009	Lásd előbb.
<i>Leucanthemum ircutianum</i>	borzas margaréta	„borzas margitvirág” helyett	társnevénként: Király 2009	Lásd előbb.
<i>Cirsium vulgare</i>	lándzsás aszat	„közönséges aszat” helyett	Jávorka 1962, Jávorka–Csapody 1975, Csathó–Balogh 2008	A faj esetében a tükkörfordított „közönséges” jelző a nála „közönségesebb” <i>Cirsium arvense</i> – mezei aszat – miatt nem szerencsés.
<i>Centaurea trimervia</i>	mezősgégi imola	„orosz imola” helyett	Molnár V. A. 2003	A Kárpát-medencei előfordulási helyére utaló, jó hangzási név.
<i>Crepis rhoeadifolia</i>	büdös zörgőfű	„pipacslevélű zörgőfű” helyett	Bagi 2008	A faj fontosabb belyege az erős, jellegzetes szaga. (Vör. „nehézsagú zörgőfű” – JAVORKA 1962.)
<i>Crepis setosa</i>	sertes zörgőfű	„serteszőrű zörgőfű” helyett	Jávorka–Csapody 1975, Soó–Kárpáti 1968, Priszter 1998	A rövidebb név sem érthető féle – a különírás miatt.
<i>Pyrola minor</i>	kis körtike	„kisebb körtike” helyett	Soó–Kárpáti 1968, Priszter 1998, Bagi 2008	Egysszerűbb név.
<i>Thesium kernerianum</i>	királyközi zsellérke	„Kerner- zsellérke” helyett	Opris 1976	Egysszerűbb, magyarosabb szerkezetű és hangzású név.
<i>Silene bupleuroides</i>	gór habszegfű	„termesztett habszegfű” helyett	Soó–Kárpáti 1968, Jávorka–Csapody 1975 – az utóbbinál első helyen „górzsiléne” néven	A „gó” régi magyar szó, jelentése: „hosszú (lábú)” (lásd pl. górcsó), a növény és – különösen – a virág megnyílt alkattára utal.
<i>Dianthus callizonus</i>	királyközi szegfű	„koronás szegfű” helyett/mellett	Molnár V. A. 2003, Bagi 2008, társnevénként: Priszter 1998	Találóbb név.
<i>Myosoton aquaticum</i>	vágyhúr	„víziesillaghúr”	Priszter 1998, Bagi 2008	Egysszerűbb szerkezetű, rövidebb, találó név.
<i>Cerastium</i>				
<i>(brachypetalum subsp.) tenoreanum</i>	prümes madárhúr	„Tenore- madárhúr” helyett		Hangzásában és szerkezetében magyarosabb, találó név.
<i>Cerastium brachypetalum</i>	mirigyes madárhúr	„kisszirmú madárhúr” helyett		Az alfaj magyar megnevezésére alkalmas név.
<i>Cerastium fontanum</i> subsp. <i>vulgaris</i>	réti madárhúr	„forrásmonti madárhúr” helyett	Soó–Kárpáti 1968, Priszter 1998, Bagi 2008	A „forrásmonti madárhúr” félrevezető név, amely a taxon alfajai rangra való átsorolásból származik.
<i>Cerastium banaticum</i>	bánsági madárhúr	„ezüstvirág” helyett/mellett		A faj általában magyar név nélküli szerepel.
<i>Paronychia cephalotes</i>	ezüstaszott	„ezüstvirág” helyett/mellett	Jávorka–Csapody 1975, Soó–Kárpáti 1968	Sokkal egyedibb, ízesebb név.
<i>Chenopodium wolfii</i>	tordai libatop		Priszter 1998	A faj gyakran szerepel magyar név nélkül.
<i>Amaranthus bouchonii</i>	francia disznóparéj	„Bouchon- disznóparéj” helyett		A zártjelbe tett név kiejtése egy magyar anyanyelvű számrára nem egýértelmű.
<i>Armeria</i>	istáci	„pászitszegfű” helyett	Jávorka–Csapody 1975, Soó–Kárpáti 1968, Bagi 2008	Rövidebb, egyedibb, ízesebb név, mely rendszertani szempontból sem felhevvezető. Igy <i>Armeria elongata magas istáca</i> („magas pázsitszegfű” helyett).
<i>Polygonum s.str.</i>	porcfű	szíkkben vett „keserűfű” helyett,	Csathó–Balogh 2008, Bagi 2008	Egysszerű, találó, különböző változataiban elterjedt népi név, amely jól kifejezi az új rendszertani felosztást is. Igy <i>P. arenarium homoki porcfű</i> („homoki keserűfű” helyett); <i>P. bellardii Kitabibel-porcfű</i> („Kitabibel-keserűfű” helyett); <i>P. graminifolium pázsitlevelű porcfű</i> („pázsitskeserűfű” helyett); <i>P. arenarium útszéli porcfű</i> („porcsinkeserűfű” helyett); <i>P. aviculare köözönséges porcfű</i> („porcsinkeserűfű” helyett) – ez a név is a „porc”-ra utal – „madárkeserűfű” helyett).
<i>Fallopia × bohemica</i>	korcs japánkeserűfű	„hibrid japánkeserűfű” „cseh óriáskeserűfű” helyett	Csathó–Balogh 2008, Bagi 2008	A „hibrid” idegen eredetű, nem magyaros hangzású szó.

<i>Urtica kioiensis</i>	lápi csalán	„kúszó csalán” helyett	Farkas 1999, Csathó–Balogh 2008	A faj jellegzetesebb tulajdonságát fejezi ki.
<i>Corylus maxima</i>	cövös mogoró	„öríás mogoró” helyett	Jávorka–Csapody 1975, Priszter 1998, Simon 2002	A tükörfordítottnál találóbb néváltozat.
<i>Salix triandra</i>	mandulafűz	„mandula leveletű fűz” helyett	Bagi 1998, 2008, Priszter 1998, Bartha 1999	Rövidebb, egyszerűbb név.
<i>Salix cinerea</i>	rekettyefűz	„hamvas fűz” mellett/helyett	Jávorka–Csapody 1965, Bartha 1999	Régi, elterjedt népi név.
<i>Asphodelus albus</i>	genyőte	„királyné- gyertyája” helyett/mellett, „királyné gyertyája” helyett, „(fehér) aszfodéusz” helyett	Jávorka 1962, Jávorka–Csapody 1975, Csathó–Balogh 2008, Bagi 2008	Rövid, magyaros hangzássú név (pl. genyőtes csereszögvesek). Már KITAIBEL is gyűjtött „genyét” és „genyőte” alakban (MOLNÁR V. A. 2007).
<i>Gagea lutea</i>	erdei tyúktaréj	„sárga tyúktaréj” helyett	Soó–Máthé 1938	A tükörfordított fajjal jelzőnél az élőhelyre utaló név változat találóbb, hiszen a nemzettség minden hazai faja sárga virágú.
<i>Gagea szovjetii</i>	pusztai tyúktaréj	„Szovjet- tyúktaréj” helyett	Bagi 2008, Király 2009	Hangzasában és szerkezetében magyarosabb, hangsúlylag megfelelőbb név.
<i>Fritillaria meleagris</i>	kotuliliom	„kockás kotuliliom”, „(mocsári) kockásliom”	társnévként: Priszter 1998, Farkas 1999, Bagi 2008	A kevésbé ismert „kotu” kifejezést is feltelevenítő, jó hangzássú név, amely társnévként rendszerint szerepel a forrásokban.
<i>Prospero paratheticum</i>	pusztai csillagvirág	„balkáni csillagvirág” „békési csillagvirág” helyett	„madártej”	Jellegzetes – a nemzettségen szokatlan – élőhelyére (ürömöspuszták) utaló név.
<i>Ornithogalum</i>		sárma		...keletről hozott <i>sarana</i> szavunk az egész nyelvterületein
<i>helyett</i>		Soo–Kárpáti 1968, Jávorka–Csapody 1975, Király 2009		tovább el az <i>Ornithogalum</i> genusszínű, magyaros neveként, mint „sárma”. (A „madártaj” fölösleges tükörfordítás.)” (RAB 1995). Így: <i>O. boucheanum</i> kónya sárma; <i>O. × degenerianum</i> Degen-sárma; <i>O. sphaerocarpum</i> gömbtermésű sárma; <i>O. pyramidale</i> nyúlkánk sárma; <i>O. orthophyllum</i> pusztai sárma; <i>O. pannonicum</i> üstökös sárma; <i>O. refractum</i> csilláros sárma; <i>O. umbellatum</i> ernyős sárma.
<i>Iris spuria</i>	fátyolos nőszírom	„korcs nőszírom” helyett	Priszter 1998, Farkas 1999, Csathó–Balogh 2008	A „korcs nőszírom” a kevésből találó tudományos név tükörfordítása.
<i>Cypripedium calceolus</i>	boldogasszony- papucs	„rigópohár” helyett/mellett, „(erdei) papucskosbor” helyett	Jávorka 1962, Orai 1976, Csathó–Balogh 2008, más helyesírással társnévként: Soó– Kárpáti 1968, Priszter 1998, Simon 2002	A magyarság ösi Boldogasszony-kultusza számos népi növénynévben is megnyilvánul (boldogasszony-ága, Boldogasszony csepegtető fű, boldogasszony-csípkéje, boldogasszonyfü, boldogasszony-haja, boldogasszony-káposztája, boldogasszony-lapu, boldogasszony-palástja, boldogasszony-menta, boldogasszony-rózsa, boldogasszony-tenyere, boldogasszony-tövise stb.). A hazai vadon termő fajok közül egyetlen a boldogasszony-papucsanak hivatalos neve óriзи ezt. A kifejezetted mindenképpen megtartandó.
<i>Dactylorhiza viridis</i>	zöld ujjaskosbor	„zöldike” helyett/mellett	Bagi 2008	A növény új rendszertani besorolásának inkább megfelelő név.
<i>Dactylorhiza fuchsii</i> subsp. <i>sooana</i>	Sóó-ujjaskosbor	„Sóó erdei ujjaskosbora” helyett		A magyar növénynévadási szokásoknak jobban megfelelő név.
<i>Hammarbya paludosa</i>	tőzegkosbor	„tőzegorchidea” helyett	társnévként: Bagi 2008	Az „orchidea” idegen eredetű és hangzású szó, hazai fajoknál következetesen nem fordul elő.
<i>Trichophorum</i>	törpegyapjúsas	„kisgyapjúsas” helyett		A „kisgyapjúsás” alaknál az egybeírás kissé zavaró.
<i>Carex divulsa</i> subsp. <i>leersii</i>	tölgyessás	„tölgyes sás” helyett	Bagi 2008	A nében szereplő „tölgyes” fajt jelző nem melléknév, hanem a termőhelyet kifejező fönév, ezért egybeírandó.
<i>Carex pilosa</i>	bükksás	„bükkös sás” helyett	Csathó–Balogh 2008	A „bükkös sás” egyébként is egybeírandó lenne (Iásd előző faj), ez a változat azonban rövidebb, egyszerűbb.
<i>Festuca pseudodivina</i>	veresnadrág-	„sovány	Csathó–Balogh 2008	A „veresnadrág” régi, általábanan elterjedt népi kifejezés.

A *Prunus (cerasus)*-fajok származási és cönológiai kérdései

SURÁNYI DEZSŐ

Gyümölcsstermesztési Kutató-Fejlesztő Intézet Kht., 2700 Cegléd, POB 33.
E-mail: suranyi.dezso@cefchrt.hu

Összefoglalás

A *Cerasus* sectioba tartozó *Prunus*-fajok areája az északi félteke nagy részét érinti. Több mint 900 faj közül mintegy 200 faj (20,5%) e sectiohoz sorolható, s ennek közel negyede (23,4%) termeszett és fogyasztható termést ad; továbbá díszítő (44,7%) vagy gyógyító (11,2%) hatású, valamint erdészeti-faipari jelentőségű fajok (20,7%) tartoznak a csoportba. A sectiobeli fajok közül európai (7,5%), elő- és közép-ázsiai (25,5%), távol-keleti (61,7%) és amerikai (5,3%), melyeknek egyes termeszett gyümölcsfajainak eredetének és származásának tisztázásában, a génanyag- és a rezisztencia-források megőrzésében legalább akkora szerepet töltenek be, mint amilyen jelentőségiük van a természetes vegetáció megőrzésében és a faj-s alak-diverzitásuk fenntartásában.

A mostani vizsgálatok elsősorban a *Cerasus* sectio körét igyekszenek megrajzolni, azonban számos faj elnevezésében az egyre intenzívebb genetikai kutatások ellenére is maradnak kérdőjelek, amit részben a szinonim nevek közlésével némiképp jelezni tudtunk. Az egyes fajok areája alapján ártéri (5,9%), tenger-melléki (4,8%), sztyeppei (12,8%), domb- és hegynyíldéki (61,1%) és magashegyi (15,4%) *Cerasus*ok alkotják a sectiot.

A *Prunoideae* alcsalád fajgazdag és sok tekintetben taxonómiailag vitatott rendszertani csoport, a változó fajnevek, számtalan szinonim elnevezés is utal rá. Linné (1953) óta számos megoldást találtak a botanikusok besorolásukra. Most ismét a „nagy *Prunus* genus”-koncepció került előtérbe, miközben az újabb kínai rendszertani munkákban is a cseresznyék és meggyek a *Cerasus*-nemzettségen szerepelnek, mint azt előtte tették a magyar taxonomusok is (Soó 1965, Kárpáti & Terpó 1968, Hortobágyi 1986, Terpó 1987). Rehder (1949, 1954) viszont következetesen a Linné kidolgozta elképzelés szerint minden csonthéjas fajt a *Prunus* genusba sorolta.

A legújabb génbank fajregisztrációk és taxonómiai munkák szerint közel 1000 faj tartozik a *Prunus* nemzettsége, közülük az alábbi subgenerusok jelentősek (vö. Rehder 1949 & Krüssmann 1978): *Prunophora* Focke (*Euprunus* Koehne, *Prunocerasus* Koehne és *Armeniaca* (Lam.) Koch sectioval), az *Amygdalus* (L.) Focke subgenus *Euamygdalus* Schneid. és *Chamaeamygdalus* Focke sectioval), a *Cerasus* Pers. (*Microcerasus* Webb., *Pseudocerasus* Koehne, *Lobopetalum* Koehne, *Eucerasus* Koehne, *Mahaleb* Focke, *Phyllocerasus* Koehne és *Phyllomahaleb* Koehne sectioval); s ide tartoznak még a *Padus* (Moench) Koehne és a *Laurocerasus* Koehne subgenerusok fajai is. A szisztematika legújabban nálunk is visszatér Linné, Rehder és mások rendszertani koncepciójához (pl. Borhidi 1995).

Mintegy ezer faj található a *Prunus* nemzettségen, ezeket kritikailag átnézve a következő fajokat tekinthetjük a *Cerasus* sectiohoz tarozónak. Igaz, gazdasági és táplálkozási érték alapján a többi sectioban is találhatók fogyasztható és kis termésű fajok, illetve jelen fajok között is akadnak mérgezők; ugyanakkor jelen pillanatban nem kívántuk bizonyos fajoknál a szinonim elnevezést megszüntetni, ezért ezek a *Prunus*ok többses előfordulásban találhatók meg:

1. *P. acida* (Dum.) K. Koch= *P. cerasus* var. *austera* L.= *P. cerasus* L. subsp. *acida* (Ehrh.) Ascherson= *C. acida* Gaertn.= *C. caproniaca* DC (cigány /vad/meggy)

csenkesz	csenkesz” és „sziki csenkesz” helyett	
<i>Poa angustifolia</i>	„karcos perje”, „keskeny levelű perje” helyett	Bagi 2008
		A „karcsu” faji jelző a rokon „sovány perje” miatt megtevesztő lehet. A tükröfordított „keskenylevelű” jelző pedig túlságosan hosszú szó.
<i>Agropyron pectiniforme</i>	„taréjos búzafű tarackbúza” helyett	Soó–Kárpáti 1968, Jávorka–Csapody 1975, Priszter 1998
<i>Agrostis stolonifera</i>	„tarackos tippan” helyett	Jávorka 1962, Soó–Kárpáti 1968, Simon 2002, Bagi 2008
<i>Digitaria sanguinalis</i>	„pirók-ujjasmuhar” helyett	Soó–Kárpáti 1968, Priszter 1998